

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 12. stycznia b. r., raczył najmiłościwiej ministra i szefa ministerstwa sprawiedliwości Dra Franciszka Hein, na prośbę tego uwolnić z posady zastępcy marszałka krajowego w Szląsku, a jego zastępcą mianować deputowanego sejmowego burmistrza i adwokata krajowego w Opawie J. U. Dra Karola Wilhelma Dietricha zastępcą marszałka krajowego w Szląsku.

Wiedeń, 15. stycznia. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany II. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 2. Ustawę z 27. grudnia 1862 — ważną dla całego państwa — względem zawarcia ugody z austriackim bankiem narodowym.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dyrekcya banku narodowego wydała następujące obwieszczenie pod dn. 14. stycznia: Za przyzwoleniem wysokiego ministerstwa finansów, dywidenda na drugie półrocze 1862 ustanowioną została w kwocie dwadzieścia dziewięć zł. w. a. za każdą akcyę bankową, i może być pobierana od 15. stycznia 1863 w kasie akcyi banku w Wiedniu.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z 12go stycznia b. r. raczył najmiłościwiej szefa sekcji Józefa bar. Kalchberga, na prośbę tegoż uwolnić z posady zastępcy marszałka niższego-austriackiego sejm krajowego, i mianować jego zastępcą burmistrza stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, Dr. Andrzeja Zelinę, zastępcą marszałka krajowego w Niższej Austrii.

Jego c. k. Apost. Mość mocą najwyższego dyplomu raczył najmiłościwiej jubilata wiceprezydenta sądu krajowego w Linzu, Antoniego Hamera, jako kawalera orderu żelaznej korony trzeciej klasy stosownie do statutów orderu, wynieść do stanu szlachty cesarstwa austriackiego.

Prawo z dnia 27. grudnia 1862 roku, ważne dla całego kraju względem zawarcia umowy z bankiem narodowym.

(Ciąg dalszy.)

§. 4 Z ogólnej sumy, wykazanej po dzień dzisiejszy wierzytelności banku, a mianowicie z resztującego awansu na pożyczkę najwyższem postanowieniem z dn. 29. kwietnia 1859 zarządzoną (§. 1. c) tudzież, o ile taż resztująca ilość ku temu nie wystarczy, z długu przez dobra państwa pokrytego, (§. 1. b) wydzielona będzie suma 80 złotych w walucie austriackiej, którą bank jako pożyczkę państwu pozostawi, od której to pożyczki państwo, począwszy od dn. 1. stycznia 1863 r. sumę ryczałtową jednego miliona rocznie wypłacać będzie, o tyle o ile po poprzednim zasileniu funduszu rezerwowego (§§. 10. i 11. statutów banku), wypłata takowa potrzebną się okaże, do rozdzielienia między akcyonaryuszów dywidendy (procenta wraz z superdywidendą) siedm od sta wynoszącej.

Na tę pożyczkę wydany będzie bankowi oblig w formie między ministrem skarbu a bankiem umówić się mającej z terminem wypłaty na dzień ostatni grudnia 1876 roku, lub w razie nastąpienia ewentualności, w ostatnim ustępie §. 13. przewidzianej, z terminem wypłaty na dzień ostatni grudnia 1877 r.

Z powyższego postanowienia względem wypłaty bankowi rocznej sumy ryczałtowej nie wypływa dla rządu żadne prawo do wpływu na czynności bankowe po za obręb §. 58. statutów bankowych.

§. 5. Suma 83 milionów złotych zrealizowana z sumy 123 milionów w obligacjach pożyczki z roku 1860 w banku złożonych, w skutek umowy na zasadzie prawa z dnia 8. czerwca 1862 roku z bankiem zawartej, użyta będzie w sposób następujący: 50 milionów na cele państwa, reszta zaś jako upłata bankowi.

Suma, jaka z sprzedaży pozostałych jeszcze 40 milionów tychże obligacji wpływać ma, rozdzielona będzie w ten sposób, iż dwie trzecie części oddane zostaną skarbowi państwa, zaś jedna trzecia odpisana będzie z wierzytelności bankowej.

Sumy, które po najwyższem zatwierdzeniu niniejszej umowy wpłyną bankowi ze sprzedaży obligacji pożyczki 1860 r. użyte będą na zmniejszenie długu dobrami państwa pokrytego.

§. 6. Reszta długu dobrami państwa pokrytego po strąceniu pożyczek w paragrafach 2., 3., 4. i 5. wymienionych pozostała, bankowi żadnego procentu przynosić nie będzie.

Umowa w dniu 8. października 1855 roku pod względem oddania bankowi w zastaw dóbr państwa, zachowuje całą moc swoją, mianowicie pod względem przyznanego bankowi prawa przedania tychże dóbr w jak najkrótszym czasie, §. 8. zastrzeżonego. Dla

przyspieszenia sprzedaży dóbr państwa, może nastąpić wydzierżawienie ich przez rząd, lub obciążenie pożyczką w listach zastawnych, za poprzednim porozumieniem się z dyrekcją banku.

Jeżeli bankowi z sprzedaży dóbr państwa w gotówiznie lub w ratach płatnych przed 1. stycznia 1867 nie wpłynę

	do końca grudnia 1863 roku przynajmniej	$\frac{1}{10}$
"	"	$\frac{3}{10}$
"	"	$\frac{6}{10}$

pozostałego długu tego, w takim razie administracya długu państwa wypłaci bankowi brakującą ilość w dniu 14. lutego następującego roku. Po koniecu grudnia 1866 roku dług ten w całości spłacony być winien.

§. 7. Bank narodowy obowiązuje się sprzedać obligacje i papiery publiczne, które posiada, w przeciągu czasu, a mianowicie w każdym roku w stosunku do spłat państwa w paragrafach 2., 3., 5. i 6. stypulowanych.

Od obowiązku tego wolne są obligacje, będące własnością funduszu rezerwowego, tudzież obligi drogi żelaznej galicyjskiej, płatne od 1. stycznia 1863 do 1. stycznia 1872 roku; obligi te nie mogą jednak służyć za pokrycie banknotów w myśl §. 14. statutów banku.

§. 8. Sumy, które wpłyną przez spłaty długu państwa, i w skutek sprzedaży obligacji i papierów publicznych, własnością banku będących, w ten sposób użyte mają ku zmniejszeniu ilości banknotów w obiegu będących, ażeby do końca grudnia 1866 roku sprowadzone zostało pokrycie banknotów według §. 14. statutu bankowego.

§. 9. Na teraz bank narodowy zachowuje upoważnienie do trzymania w obiegu banknotów po 1 zł. i po 5 zł.

Chwila ściągnięcia banknotów powyższych z obiegu, osobnym prawem oznaczona będzie.

Gdyby się po końcu grudnia 1866 roku znajdowały jeszcze w obiegu banknoty poniżej 10 zł., takowe ulegają pokryciu według statutu bankowego.

§. 10. Statutem dozwolone pożyczki na złoto i srebro mogą dopiero być dawane po rozpoczęciu przez bank wypłat w srebrze.

§. 11. Rozpoczęcie wypłat w srebrze nastąpić ma w ciągu 1867 roku.

Osobne prawo, które na sesji rady państwa w roku 1866 zapadnie, oznaczy bliżej termin i sposób rozpoczęcia wypłat w srebrze.

§. 12. Wykonanie zobowiązań niniejszą umową przyjętych, tak ze strony rządu, jak i ze strony banku, poddane będzie pod kontrolę komisji, do kontroli długu państwa powołanej.

§. 13. Prośba o dalsze przedłużenie przywileju i praw banku podana być winna na dwa lata przed wygaśnięciem obecnego przywileju

Jeżeli w skutek prośby w właściwym czasie podanej, do końca stycznia nie nastąpi decyzja władzy prawodawczej, względem przedłużenia lub nieprzedłużenia przywileju, w takim razie przywilej uważać się będzie jako przedłużony do roku 1877.

§. 14. Umowa niniejsza w ten czas dopiero ważna będzie, jeżeli zarazem i nowe statuta i nowy regulamin banku w formie, na którą się zgodzono, najwyższem zatwierdzenie osiągną.

Wiedeń, 3. stycznia 1863.

Ignacy Plener, m. p.
c. k. minister skarbu.

Józef Pipitz,
gubernator banku.

Z. K. baron Popp,
dyrektor banku.

Najwyższem postanowieniem z dnia 6. stycznia 1863, umowa niniejsza potwierdzona została.

Wiedeń, 10. stycznia 1863.

Ignacy Plener,
c. k. minister skarbu.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia Austriacka.

(Czwarte posiedzenie sejm krajowego.)

Lwów, 16. stycznia. Dzisiejsze posiedzenie rozpoczęło się o godzinie 12 $\frac{1}{4}$ w południe odczytaniem protokołu przeszłego posiedzenia.

Do tego protokołu wniósł poseł *Lipczyński* poprawkę, żądając, ażeby zrobiona została w protokole wzmianka o jego wniosku dodatkowym do wniosku Xdza Ruczki, który to wniosek dodatkowy upadł, jak wiadomo, wczoraj przy głosowaniu. Izba dozwoliła na tę wzmiankę stosownie do regulaminu, który kaze zamieszczać w protokole nie tylko przyjęte ale i odrzucone poprawki, i protokół, w ten sposób sprostowany, został bez dalszej dyskusji przyjęty.

Posłowie *Grocholski* i *Borysikiewicz* zarzucali, a mianowicie pierwszy, że projekt rządowy do ustawy względem dróg i gościń-

ców, rozdany został członkom w języku niemieckim, a drugi, że projekt ustawy gminnej rozdano tylko czternastu członkom, co jednak usprawiedliwił Marszałek brakiem dostatecznej liczby polskich egzemplarzy.

Poseł X. Łosiński podał do łaski marszałkowskiej wniosek w języku ruskim, żądający, ażeby czynności, dokonane na posiedzeniach sejmowych, na żądanie dziesięciu członków wciągane były do protokołu narad. Ten wniosek, jako należący do regulaminu sejmowego, odesłał Marszałek do komisji regulaminowej.

Poseł Skorupka podał również do łaski marszałkowskiej wniosek naglący i poparty przez 10 członków, ażeby sejm, uznawszy potrzebę zaprowadzenia krajowej instytucji kredytowej dla miast, na wzór krajowej instytucji kredytowej ziemskiej, z uwzględnieniem odmiannych przedmiotów wskazanych, ale pod temi samymi obowiązkami i przywilejami, wyznaczył wydział specjalny, któryby natychmiast zajął się ułożeniem projektu do statutu dla krajowego towarzystwa kredytowego miejskiego, i takowy w jak najkrótszym czasie pod rozpoznanie i uchwałę sejmu poddał.

Jednak wnioskodawca, motywując nagłość swego wniosku, zmodyfikował go potem w taki sposób, ażeby nie był mianowany osobny wydział, lecz wniosek jego przydzielony został komisji, zajmującej się wnioskiem rządowym względem Towarzystwa kredytowego i równocześnie z nim został załatwiony; na co też izba większością głosów się zgodziła.

Potem nastąpiło w porządku dziennego dalsze sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posłów, i referent poseł Kraiński odczytał obszernie sprawozdanie o wyborze księdza Szwedzickiego, posła gmin wiejskich powiatów: Lwowskiego, Winnickiego i Szczerzeckiego. Ze śledztwa przedsiębranego w sprawie tego wyboru pokazało się, że X. Szwedzicki obrany został nielegalnie, gdyż — jak powiada sprawozdanie Wydziału krajowego — nadużywano stanowiska kapłańskiego i domu bożego do agitacji wyborczej, i ponieważ większa część wyborców w tych trzech powiatach była obrana nielegalnie. Opierając się tedy na tych powodach, zaproponował Wydział krajowy, ażeby wybór księdza Szwedzickiego uznany został nieważnym, i żeby tutejszemu metropolitalnemu ordynaryatowi udzielone zostały akta przewidzianego śledztwa, w celu urzędowania co do nadużyć powagi duchownej i domu bożego, zaszytych przy agitacji, poprzedzającej wybór księdza Szwedzickiego.

Nad tym wnioskiem wytoczyła się bardzo długa i bardzo gorąca dyskusja, w której zabierali głos za przyjęciem wyboru księdza Szwedzickiego posłowie: Staruch, X. Pawlików, X. Giniewicz, X. Kuryłowicz i X. Kaczała, a za unieważnieniem tego wyboru pp. Hubicki, który zarazem wniósł poprawkę do wniosku wydziałowego, ażeby większy nacisk położony był na agitację przy tym wyborze, niż na nielegalność jego, tudzież posłowie Adam Sapieha, Ziemiałkowski, Zyblikiewicz, Adam Potocki, Rogawski i referent Wydziału Kraiński.

Gdy przyszło do głosowania, cofnął poseł Hubicki swoją poprawkę, a Marszałek podzielił wniosek Wydziału na dwie części. Nad pierwszą, żądającą unieważnienia wyboru, głosowano tajnie za pomocą galek, i większość głosów wypadła za unieważnieniem wyboru; zaś nad drugą częścią wotowano powstaniem z miejsca i uchwalono ją również większością głosów.

W końcu sprawozdane jeszcze zostały wybory posłów Alfreda Młockiego i Polanowskiego z kategorii większych posiadłości ziemskich i po uznaniu ważności tych wyborów przez izbę, złożyli obadwaj wspomnieni posłowie przepisane przyrzeczenie w ręce Marszałka.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie 2³/₄ z południa, a przyszłe posiedzenie naznaczył Marszałek na poniedziałek o godzinie 10 przed południem. Porządek dzienny przyszłego posiedzenia: Dalszy ciąg sprawozdania Wydziału krajowego o wyborach posłów.

Francya.

(Mowa tronowa.)

Dalszy ciąg mowy tronowej cesarza Napoleona, której początek podaliśmy w wczorajszym nr., jest następujący:

„Obowiązek przełamuje wszelkie zawady. Nie mniej przeto Francya powiększyła się o dwie prowincje; znikły zapory, które nas od sąsiadów oddzielały; na krańcach wschodu otwarło się szerokie pole dla naszej działalności, a co lepsza jak zdobycze: zyskaliśmy prawo do współczucia ludów, nie tracąc szacunku rządów. W ciągu ubiegłych lat pięciu miałem sposobność do zjazdu z większą częścią monarchów, a z tych zjazdów wynikły stosunki przyjazne, które są zakładem pokoju Europy. Tego pokoju nie zaburzyły ostatnie wypadki w Grecyi. To pobieżne sprawozdanie o przeszłości, ręczy wam za przyszłość, a pomimo nacisku wypadków przeciwnych i zdań, uznacie jak sądzę, że moja polityka kieruje zawsze też sama wytrwałość. Co do specjalnej sytuacji wewnętrznej usiłowałem z jednej strony przez zupełną amnestję, ile to ode mnie zależało, zatrzeć pamięć naszych sporów obywatelskich, a z drugiej strony powiększyć ważność wielkich ciał państwa. Powołałem was, abyście wzięli w toku spraw udział więcej bezpośredni; obradom waszym nadałem wszelką gwarancję, jakiej tylko swoboda dyskusji wymagać może. Zrzekłem się prawa uważanego dotąd za niezbędne, aby dozwolić ciału prawodawczemu kontrolować wydatki w sposób nieograniczony, i nadać większą trwałość podwalinie, na której spoczywa kredyt publiczny. Aby zaś nareszcie ułatwić nasze finanse, ograniczoną została nasza potęga tak morską jak lądową.

Dług niestały został zmniejszony, a konwersja rent była wielkim krokiem do unifikacji długu państwa.

Wpływy pośrednie wzrastają nieustannie z prostej przyczyny, że dobry stan polepsza się, a położenie Cesarstwa byłoby kwitującym, gdyby nie uadeszła wojna amerykańska, która pozbawiła nas najbogatszego źródła naszego przemysłu. Wstrzymanie ruchu fabryk w wielu punktach stało się przyczyną nędzy, która zasługuje na naszą troskliwość; przeto będzie od was żądany kredyt, na wsparcie tych, co z poddaniem się znoszą nieszczęście, które odwrócić od nas zależy.

Tymczasem usiłowałem z tamtej strony Atlantyku przedłożyć radę, pochodzącą z szczerzego współczucia; ale gdy wielkie mocarstwa nadmorskie uznały, że jeszcze nie mogą połączyć się ze mną w tym względzie, musiałem odłożyć do stosowniejszej chwili projekt pośrednictwa, którego celem było wstrzymać rozlew krwi i zapobiec osłabieniu kraju, którego przyszłość nie może być dla nas obojętną.

Nie będę zapuszczał się z wami w szczegóły wielu administracyjnych ulepszeń, jakimi są: utworzenie rezerwy armii, organizacji floty, instytucje dla klas uboższych, wielkie prace publiczne, zachęty do rolnictwa, umiejętności i sztuk, utrzymanie pomysłowości osad pomimo zakazu wychodźstwa czarnych, zabezpieczenie naszych posiadłości w Afryce przez naszą troskliwość o pozyskanie przychylności ludu arabskiego i zaslanianie naszych kolonistów.

To sprawozdanie względem położenia Cesarstwa objaśni wam każdy z tych środków. Zakończycie waszą misję pozytywne pracami, a gdy wrócicie do waszych departamentów, nie pomijajcie milczeniem, że jeżeliśmy wiele przeszkód pokonali, i wiele ważnych rzeczy przyprowadzili do skutku, to zawdzięcza się przychylnemu współdziałaniu wielkich ciał państwa i zgodności, która panowała między nami; że nie mniej przeto pozostaje do zrobienia, aby nasze instytucje udoskonalić, prawdziwe pojęcia rozszerzyć, i kraj przyzwyczaić, aby sam liczył na siebie.

Powiedzcie waszym współobywatelom, że zawsze będę gotów podjąć wszystko, co jest interesem większości; a jeżeli im leży na sercu, aby ułatwić rozpoczęcie dzieła, uniknąć zajęć, które sprawdzają niedogodności, wzmocnić konstytucję, która jest ich dziełem, niech wyślą do nowej izby mężów, jak wy jesteście, którzy przyjmą obecny rząd bezwarunkowo, i ożywiłi prawdziwym patryotyzmem, kroki rządu światłem swem wesprą, a stałość i wielkość ojczyzny wyżej nad interesa stronnice i walki bezowocne cenić będą.“

Kronika.

Siódma lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1863.

PP. August Łoś 1 zł., Józefa Hödel 1 zł., Kijanowski 30 c., Leonidas Janowicz 1 zł., N. N. 70 c., księgarnia Milikowskiego 1 zł., Jan Jeleń 50 c., Rein 40 c., Joachim Brunn 20 c., Samuel Diamand 20 c., Wilhelm Penther 1 zł., Wilhelmina Tinz 50 c., Emilia Penther 1 zł., Ludwika Barącz 2 zł., Ferdynand Schie 1 zł., Marischler 1 zł., Jan Schumann 1 zł., Teresa Zientarska 1 zł., Mieczysław Darowski 1 zł., Ludwika Lipińska 1 zł., Karolina Winter 1 zł., Polanowska 1 zł., L. B. 1 zł., N. N. 1 zł., Zinkowski 1 zł., ks. Andory Ostrawski, proboszcz kapituły lwowskiej 5 zł., Antoni Manastyrski, kanonik i opat żółkiewski 5 zł., Gałdecki, kustosz 5 zł., Maciej Hirschler, scholastyk 5 zł., Mosing, kanonik 5 zł., Szeligowski, kanonik 5 zł., Marawski, kanonik 5 zł., Karol Kozawrik 1 zł., Dr. Karol Hilbrich 1 zł., Nimethy 40 c., F. Stebnicki 20 c., Edward Hess 50 c., Dr. Edward Feiler 1 zł., Anton v. Ulrichthal 2 zł., Jordan 1 zł., J. Madurowicz 1 zł., Karol Ohmann 1 zł., Reissberg 20 c., J. n. Hönl 1 zł., przedsiębiorcy bracia Klein 10 zł., J. T. 20 c., W. G. 20 c., ks. Kuczkowski, pleban 1 zł., Piotr Rolny 50 c., Ksawery Puszet, kanonik 5 zł., N. N. 2 zł., Zellinger 1 zł., Dr. Rubenbauer 1 zł., Paździera 1 zł., Kopestyńska 50 c., Czernohorski 50 c., Stojalowski 50 c., Piotr Styczyński 1 zł., Jan Dobrowolski 20 c., Ruff 20 c., Amalia Ohrenstein 1 zł., Michał Senkowski 1 zł., hr. jenerałowa Komorowska 2 zł., Adamski 2 zł., Doms 1 zł., Viebig 1 zł., Heiderer 1 zł., W. Skrzyńska 1 zł., N. N. 2 zł., Dr. Wereszczyński 1 zł., Antoni Kirschner 2 zł., Jurkowski 1 zł., Janowski 1 zł., Ignacy Brzeźowski 1 zł., Józef Engel 1 zł., Adela Pilznicka 1 zł., Eitnayer 1 zł., Henryka Pawlikowska 2 zł., Kalikst książe Poniński 2 zł., Dr. Hawranek 1 zł., W. Hudetz 2 zł., Sander 1 zł., Turkuł 2 zł., Roiński 2 zł., J. Kulhawy 1 zł., Jan Strauhál 1 zł., Jan Brzuchowski 20 c., Schierr 20 c., Emilia Hausmann 10 c. Razem 127 zł. 50 c., do tego szóstą listą 404 zł. 81 c.; suma 532 zł. 31 c.

(Stowarzyszenie wzajemnej pomocy rzem. mies. lwow.) W niedzielę dnia 12. stycznia 1863 r., o godzinie 3. z południa odbędzie się posiedzenie walnego zgromadzenia Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rzemieślników mieszczan lwowskich w sali ratuszowej.

(Pożar.) We wsi Lutowiskach powiatu starsielskiego, obwodu Samborskiego, wybuchł pożar d. 7. stycznia o godzinie 4. nad ranem i zgorzało 6 domów włościańskich z budynkami gospodarskimi, krescencją, i kilkunastu sztukami bydła. Przyczyną pożaru miała być nieostrożność dzieci w obchodzeniu się z ogniem.

(Śmierć przez zagorzenie.) W koszarach straży finansowej w Bursztynie zagorzało 25. z. m. w nocy dwoje ludzi a mianowicie wyrobnik Michał Daniów v. Baryła z Korostowie, i służąca Hanuska Chowaniec. Wszelkie środki celem przywrócenia ich do życia okazały się bezskuteczne.

(Egzamina doktorskie.) Piszą z Jena (Ks. Sasko-Wajmarskie.) W egzaminach i rozprawach, które poprzedzają nadanie stopnia doktora, dotąd używany był wyłącznie język łaciński. Senat nasz akademicki postanowił, że od teraz rozprawy i egzamina we wszystkich wydziałach uniwersytetu, będą się odbywały po niemiecku. Mają nadzieję, że i inne uniwersytety niemieckie pójdą

za tym przykładem, z powodu, że dla wielkiego rozgąszenia nauk i pracy w różnych przedmiotach, nie wszyscy mogą nabrać biegłości w języku łacińskim.

(Wyspy Jońskie) zostające pod protektoratem Anglii, od czternastego wieku należały do posiadłości Rzeczypospolitej weneckiej. Pokój zawarty w Campo-Formio w 1797 r. przyznał je Francji, w r. 1790 dostały się Rosji i Turcji. Układ 21. marca 1809 roku zmienił je w Rzeczpospolitą federacyjną (Rzplą siedmiu-wysp) pod protektoratem Turcji, potem w skutek traktatu Tylżyckiego znowu powrócono je Francji. Anglicy opanowali główne punkta w r. 1810 i naostatek traktat 1815 r. 5. listopada uczynił je niezależnym państwem pod protektoratem Anglii. W istocie Anglia uważała je za kolonię swoją, a w niektórych względach Wyspy Jońskie nie używały nawet tych praw, jakich inne osady W. Brytanii używają. Wiadomo, że siedm wysp: Corfu, Paxo, Santa Maura, Ithaka, Cephalonja, Zante, Cerigo, zajmują razem 61¼ mil kwadratowych, i liczą 250 z górą tysięcy mieszkańców. W tej liczbie jest obcego pochodzenia do 13.000, a załogi angielskiej 3000. Miasto Korfu ma od 25—30.000 mieszkańców, Zante do 20.000.

Dochody po większej części z podatków od przedmiotów pobieranych, różnią się wielce z roku na rok, cło od oliwek i oliwy wynosi 19 i pół całego przychodu. W r. 1857 liczone je na 110.310 funtów, w 1858 prawie drugie tyle, w 1859 100.000, w 1860 172.000. Przecięciowo w ostatnich latach dwudziestu wypada 172.000 funtów, a rozchód 182.600. Dług wysp dochodzi do 200.000 funt. z papierami krążącymi do 300.000 funtów.

Anglia utrzymuje tu 3 do 4000 żołnierza, jedną fregatę, jeden okręt parowy i dwa należące do wysp.

W r. 1858 szkół i szkółek znajdowało się 180, a uczęszczało do nich 6732 chłopców i 1676 dziewcząt. W Corfu jest uniwersytet.

Głównymi płodami Wysp Jońskich są oliwki i rodzynki korynckie. Ostatnich wywieziono w r. 1858 do 20 milionów funtów, 1859 do 26.

Handel w ogóle wskazuje więcej przywożonych niż wywożonych towarów, głównie stosunki handlowe obejmują Turcję, Anglię, Austryę, Grecyę i Rosyę.

Stan austr. banku narodowego.

Stan czynny.	Dn. 31. grud. 1862 Dn. 29. listop. 1862			
	austr. wal.			
	złr.	c.	złr.	c.
Wybite złoto i sztaby	105,071.147	26	105,100.927	92
Wexle na miasta zagraniczne	353.661	12	318.220	29
Raty kolei południowej	22,000.000	—	22,000.000	—
Depozyt państwa w srebrze i wexlach zagranicznych	4 617.155	74	2,206.995	—
Eskontowane efekta	66,919.225	39	72,221.658	—
Zaliczki na papiery publiczne	53,484.800	—	53,519.200	—
Ufund wany dług państwa	36,547.161	7	36,914.954	94
Dług państwa pokryty dobrami skarbowymi	86,942.083	24	87,053.779	30
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe	1,338.491	87.5	1,338.491	87
Zaliczki na pożyczkę z r. 1859	73,800.000	—	77,800.000	—
„ na pożyczkę londyńską	20,000.000	—	20,000.000	—
Pożyczka hipoteczna	58,679.495	8.5	58,300.224	70
Obligacje indemnizacyjne	15,749.012	38.5	18,547.598	38
Efekta z funduszu do umorzenia długów państwa	24,833.168	72	30,940.337	12
Ef-akta funduszu rezerwowego	12,178.003	62	10,871.405	72
„ funduszu pensyi	1,356.728	38	1,356.728	38
Gmachy i inwentarz	4,378.277	51.5	4,378.277	51
Soldi bieżących rachunków	—	—	—	—
Razem	588,248.411	40	602,868.799	14.5
Stan bierny.				
Fundusz banku	109,384.590	—	109,384.590	—
Fundusz rezerwowi	12,178.535	52	10,873.792	52
Obieg banknotów	426,877.276	—	442,214.499	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnaacy banku	167.728	41.5	—	—
Należność administracy finansowej	—	—	—	—
Listy zastawne w obiegu	36,079.965	—	35,803.445	—
Fundusz pensyi	1,207.082	88	1,214.581	18
Soldi bieżących rachunków	2,353.233	58.5	3,377.891	44.5
Razem	588,248.411	40	602,868.799	14.5

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 16. stycznia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny zboża i innych artykułów. Miec pszenicy (81 H) 3zł. 67c.; żyta (77 H) 2zł. 15c.; jęczmienia (62 H) 1zł. 33c.; owsa (47 H) 1zł. 59c.; — cetnar siana 1zł. 51c.; okłotów 58 c.; miec hreczki 2zł. 23; grochu 2zł. 20 c.; kartofli 1zł. 12c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 50c., sosnowego 10zł.

W Tłumaczu zaś: miec pszenicy 3 zł.; miec żyta 2 zł. 26 $\frac{2}{3}$ c.; miec jęczmienia 1 zł. 26 $\frac{2}{3}$ c.; miec owsa 1 zł.

Stanisławów, 5. stycznia. W drugiej połowie grudnia z. r. były na targach następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

Miejscę targu:	Miejscę targu:					
	Bohorodczany	Buczacz	Halicz	Manasterzyska	Nadwórna	Stanisławów
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
waluty austriackiej						
Miec pszenicy	4	3	4	3 18	3 50	3 60
„ żyta	2 50	2 20	2 60	2 28	2 60	2 50
„ jęczmienia	2	2	1	1 58	2	2 50
„ owsa	1 30	1 10	1 60	1 25	1 20	1 40
„ hreczki	2	2 50	2	2 50	6 30	2
„ kukurudzy	3	2	2 30	2 40	2 60	2 20
„ ziemniaków	1	1	1	1 20	1 30	1 20
Cetnar siana	80	1 50	1	1 70	1 80	1 5
„ wełny	40	40	40	40	40	75
„ nasienia koniczu	5 50	6	6 50	5	5 25	7 50
Sąg drzewa twardego	3 50	5	4 50	4	4 20	5
„ „ miękkiego	11	12	12	10	10	13
Funt mięsa wołowego	60	30	51	60	86	65

Ostatnie wiadomości.

Najjaśniejszy Pan przyjmował w dniu 15go bieżącego miesiąca Jego Excel. p. ministra sprawiedliwości Dra Hein, który jako radca tajny złożył przysięgę w ręce Jego Ces. Mości.

Między aktami dyplomatycznymi, ciała prawodawczemu w Paryżu w tak zwanej żółtej księdze złożonemi, znajduje się depesza posła francuskiego w Rzymie księcia de Latour d' Auvergne z zawiadomieniem, iż agent dyplomatyczny angielski Odo Russel w święta Bożego Narodzenia powtórnie zrobił Papieżowi propozycyę opuszczenia Rzymu, załując, iż Ojciec św. dawniejszej propozycyi Anglii nie przyjął, i dodając, iż ma powód do mniemania, że Papież wkrótce będzie zniewolony korzystania z niej. Wiadomo, iż tenże sam Odo Russel proponował Ojcu świętemu, ażeby w razie opuszczenia Rzymu rezydencyę swoją na wyspę Maltę przenieść raczył, gdzie pałace dawnych mistrzów zakonu do jego przyjęcia gotowe będą. Ojciec św. na propozycyę tę dawniej już oświadczył, iż cokolwiek nastąpi, zawsze w Rzymie przy grobach apostołów pozostanie.

Z Włoch nie mamy nowszych wiadomości, krom stereotypowych doniesień o ciągłych napadach i rozbojach w Neapolitańskim. W samym końcu przeszłego roku banda pod dowództwem dawnego porucznika z wojska Króla Franciszka II. przerwała roboty około drogi żelaznej apulijskiej, rozpędziwszy robotników, których teraz nie można skłonić do dalszej pracy.

W Szwecyi propozycya królewska wystąpiła z dawną oczekiwana reformą władzy prawodawczej. W miejsce czterech stanów, osobno dotąd obradujących, duchowieństwa, szlachty, mieszczau i chłopów, ciała prawodawcze złożone być ma z dwóch izb; pierwszą wybierać mają reprezentacye prowincjonalne z tych, którzy znaczniejsze podatki opłacają; druga zaś izba powstać ma z bezpośrednich wyborów ludowych na podstawie demokratycznej. Propozycye królewskie, tak interesa większej własności, jak i wolności ludowe, sumiennie uwzględnione i z wielką radością przyjęte zostały.

W Atenach wykluczono przeszło 40 deputowanych z zgromadzenia narodowego, jako nie legalnie wybranych. Obawa wojny domowej uśmierzyła się, natomiast rozboje i napady nader się zagęściły. Pod samymi bramami Aten rozbójnicy schwyłali młodego człowieka z bogatej rodziny, i żądają za niego 70.000 drachm okupu.

Najświeższa poczta.

Paryż, 15. stycznia. *Patrie* zaprzecza, że gabinet berliński czynił kroki u gabinetu francuskiego celem wyjednania modyfikacyi traktatu handlowego. Bawaryja, Wirtemberg i Darnsztat żądały rewizyi traktatu handlowego, lecz to nie zostało uwzględnione.

Paryż, 15. stycznia. *La France* donosi z Konstantynopola o wielkich przygotowaniach wojennych. Rosya protestowała przeciw zbrojeniu, którego cel niewiadomy, zarzucając Porcie wzniesienie rozruchów w Czerkiesyi.

Paryż, 15. stycznia. *France* pisze: Doniesienia z Wiednia i Berlina zapowiadają zbliżenie się między Austryją i Prusami „w obec agitacyi stronnictwa rewolucyjnego.“

Frankfurt, 15. stycznia. Baden, oświadczeniem względem kwestyi delegatów, wniesionem na dzisiejszem posiedzeniu sejmku związkowego, odrzuca wnioski większości wydziału, i odmawia współdziałania; gotowe jednak, w razie jednogłośności zgromadzenia związkowego i za przyzwoleniem reprezentacyi kraju, przyznać zgromadzeniu delegatów prawo uchwalania w kwestyach finansów związkowych.

S. K. B. donosi: Frankfurt domaga się o przyspieszenie wynagrodzenia za garnizon związkowy.

Berlin, 14. stycznia. Na dzisiejszym uroczystym nabożeństwie w katedrze, na którym był obecny następca tronu i ministrowie, brakowało wszystkich deputowanych liberalnych.

Warszawa, 15. stycznia. Prywatna depesza donosi, że w nocy z 14. na 15. b. m. rekrutacja została przeprowadzona bez oporu i w porządku.

Ateny, 11. stycznia. W Atenach wydarzają się ciągle nowe napady, zupełnie tam jest rozprężenie. Handel i przemysł w zupełnej stagnacji.

lisek. — Żurkowski August, do Horbacza. — Malczewski Stanisław, do Cześnik. — Urbański Ksawery, do Haczowa. — Hr. Dzieduszycki Stanisław, do Gwoźdźca. — Hr. Borkowski Seweryn, do Ponikwy.

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d. Dnia 19. stycznia: Sprzedaż realności aeraryalnych Nr. 581, 575, 580, 582, 573, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590 na pierwszej części we Lwowie.

Spostrzeżenie meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. stycznia 1863.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

Hotel Georga: PP. Keszycki Marcin, z Dzwinażki. — Postrucki Klemens, z Wojniłowa. — Paszkowski Miecz., z Rybna. — Augustynowicz Bol., z Kniażego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. stycznia.

PP. Stepnowski Władysław, do Buska. — Henigsberg Piotr, do Romakówki. — Pragłowski Alexander, do Komorowiec. — Kamiński Karol, do Pod-

Kurs lwowski.

Dnia 16. stycznia.

Table with 4 columns: Item, wal. austr., gotówka (zł., c.), towarem (zł., c.).

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 16 stycznia.

Metaliki po 5% za 100 zł. 76.40. Z pożyczki narod. po 5% za 100 zł 82.50; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa. W austr. wal. po 5% . . . 69.50 69.70 " bez kuponów zwrotny po 5% . . . 92.25 92.50

2. Stan oblig. domestykaln. Po 3% za 100 zł. . . . 22.— 24.— " 2 1/2% " 100 " . . . 18.— 20.— " 2 1/4% " 100 " . . . 17.— 18.—

3. Akcje. (Za sztukę.) Banku narodowego . . . 818.— 819.— Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . . 226.20 226.40

4. Listy zastawne. (za 100 zł.) Banku (Glet. z r. 1857 po 5% 104.25 104.50 10let. „ 1857 po 5% 100.— 100.50